નામે જહાંદાર નાં આફરી.

ધી ન્યુ —

ઓરફીયસ થીએટ્રીકલ કમ્પની.

મુનશી મહમદ ઇબ્રાહીમ "મહેસર" નો

— લખેલો —

રસીલા જોગી

— ઉર્ફે —

સુરદાસ

નામના ખેલનું ટુંકસાર અને ખેલના ગાયનો

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર 352

અબદુલ રસીદખાન.

મેનેજર ધી ન્યુ ઓરફીયસ થીએટ્રીકલ કં૦

હાલ મુકામ—જયોર્જ થીએટર—સુરત.

આવૃત્તિ પહેલી પ્રત ૧૦૦૦

કીંમત ત્રણ આના.

સને ૧૯૧૯

ધી "શંકર" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં રતિલાલ દુલભદાસે

છાપી, ભાગાતળાવ રોડ—સુરત.

— સુરદાસ તમાશેકા

મેલ કેરેક્ટર.

કૃષ્ણ મહારાજ......

શંકર ... ... કૃષ્ણ મહારાજકા ભક્ત.

બીલ્વ મંગલ ... એક રઇશ તમાશબીન.

રામદાસ ... ... બીલ્વ મંગલકા જઇફ બાપ.

નગરશેઠ ... ... એક શાહુકાર.

—:—

ફીમેલ કેરેક્ટર.

ચીંતામણી ... ... એક બેસવા.

રંભા ... ... બીલ્વમ મંગલકી બીવાહતા

ભાગીરથી ... ... નગરશેઠાની.

નાયેકા ... ... ચીનતામનીકી માતા.

નાયકા, તમાશબીન, રાખીશગેર—વગેરા વગેરા.

રસીલા જોગી

— ઉર્ફે —

સુરદાસ

(ખુલાસા—તમાશા.)

પહેલા સીન—બંદગીકા ગાના.

દુસરા સીન—આકાશ, શંકર મહારાજ, કૃષ્ણજીકે આગમ, દુનીયાંકી બુરી હાલતકો દુરસ્ત કરનેકે ખ્યાલાત જાહીર કરતે હેં.

તીસરા સીન—(બીલ્વમંગલકા મકાન-શંકર મહારાજ શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનકો બીલ્વમંગલકે મકાનમેં જાતે હયેં, ઓર ઉસકી બીગડી હુઇ હાલતકો દુરસ્ત કરનેકે લીયે, બતલીજાકર હદેં. ઇતને હીમેં બીલ્વમંગલ ઓર ઉસકી સ્ત્રી રંભા આતી હયે, દોનોમેં અકસ્ય જીનદગીકે લીયે બેહસ હોતી હે. રંભા અપને પતિકો એક વેશ્યાકે મકાનમેં જાનેસે રોકતી હયે, મગર બીલ્વમંગલ નહિ માનતા હે, ઓર ઉસકા હાથ નેહાયત બેરહેમીસે ઝટક કર ચલા જાતા હે.

ચોથા સીન—(ચીંતામણીકા મકાન)—તમાશબીન ગાના સુનનેકી ગરજસે જમા હોતે હય ઓર ઉસી જમા બીલ્વમંગલ ભી આતા હય સુનાયે પ્રેમમેં મદહોશ હોકર વો ધન તમામ તમાશબીનોંકો બીલ્વમંગલ સમજતા હય. શંકર જો એક પંડિત બનકર નેકીપર ચલને પાપ ઓર બુરે કરમોસે બચનેકે લીયે શ્લોક સુનાતા હય વો બુરે જમાનેકે બદકાર આદમીયોંકી તરફસે ધીકપીકા કર જુતીયા ખાકર જાતા હય.

પાંચવા સીન—(રામદાસકા મકાન) રામદાસ બીલ્વમંગલકા પીતા બીમારીમેં મુબતીલા હૈ. જોફ હદસે જીયાદા તજાવુજકર ગયા હયે, મરણ સેજપર પડા, અપને પુત્ર બીલ્વમંગલકી તરફસે બેહદ અફસોસમેં નજર આતા હય ઇતનેહીમેં બીલ્વમંગલ વેસ્યા ચીંતામણીકે ઘરસે આ જાતા હય. પુત્ર ઔર પિતામેં બહેસ હોતી હય. રામદાસ અપની જાયેદાત રંભાકો અરપણ કર દેતા હય. ઉસપર બીલ્વમંગલ બહોત ખફા હોતા હય. મગર પત્ની, સું કે, એક ગરીબ ઔર શરીફ હય. ઇસ લીયે વ્હો સબ જાયેદાદ અપને પતિકો અરપણ કર દેતી હય, ઇતનેમેં રામદાસ જાન બહક હોતા હય.

— ડ્રોપસીન ૧. —

પહેલા સીન—(નદીકા કીનારા) જોગીયોંકા ગાતે હુવે આના.

દુસરા સીન (રસ્તા) મારવાડી ઔર એક મુસલમાનકા મજાક.

તીસરા સીન—(ચીંતામણીકા કોઠા) બીલ્વમંગલ અપની પ્રેમ પ્યારી ચીંતામણીકે ફીરાકમેં બેકરાર હોકર આધી રાતકો ઘરસે નીકલ પડતા હૈ, ચુંકે રાસ્તેમેં નદી પડતી હૈ, ઇસલીયે વ્હાં કોઇ કીશતી ન હોનેસે એક મુરદેકી લાશ જો, બહેતી હુઇ આ રહી થી, ઉસપર સવાર હો જાતા હયે, મુસલાધાર બારીશ પડ રહી હય, બીજલી ચમક રહી હયે, બાદલ ગરજ રહે હયે, આધી રાત ગુજર ચુકી હયે. બીલ્વમંગલે મુરદેકે જેરે મકાન દરપ્તસે બાંધ દેતા હયે. ઔર આપ કોઠે પર જાનેકી કોશીશ કરતા હયે, જાના બંદ હોનેસે જા નહિં સકતા. દીવારપર સાંપ લટકા હુવા હયે ઉસકો અપને માશુકકી તરફસે લટકાઇ હુઇ રસ્સી યા કમંદ સમઝકે ઉપર ચઢ જાતા હયે, બાદમેં ચીંતામણી મુરદેકી લાશકો ઔર બજાયે રસ્સીકે સાંપકો દેખકર બીલ્વમંગલકો એક બ્રાહ્મણ પુત્ર સમજકર લઅનત ઔર મલામત કરતી હયે, ઉસપર બ્રાહ્મણ પુત્ર બીલ્વમંગલ જોશમેં આતા હયે. ઔર ચીંતામણીકે ઉપદેશસે ઇશ્ક મજાજીસે તબદીલ હોકર ઇશ્ક હકીકી પયદા હો જાતા હયે, નીહાયત કાબીલે તઅરીફ સીન.

ચોથા સીન—રંડીયોંકા ગાના બજાના, અચ્છા ખાસા જલસા તમાશબીનોંકા આંખેં સેકનેકા મોકા.

પાંચવાં સીન—કૃષ્ણભગવાન શંકરકો દુનીયાકી ભક્તિ બતાતે હયેં કે દેખ મયેને નીસંજ કરતુતોંવાલે મનુષ્યકો આજ કીસ તરહ ઇશ્વરકી ભક્તિકે બસ કર દીયા. બીલ્વમંગલ જોગયા લીબાસમેં આતા હયે, ઔર કૃષ્ણ ભગવાન ઉસકો મહારાજ કૃષ્ણકી ભક્તિસે મના ફરમાતે હયેં મગર વ્હો તઅરીફ કરતા હયે.

છઠ્ઠા સીન—(ચીંતામણીકા મકાન) કૃષ્ણ ભગવાનકે ઇસકમેં ચીંતામણીને જોગ લે લીયા હયે, ગોયા બદી ભી નેકીકી તરફ રજુ હો ગઇ હયે, ઇતનેમેં કૃષ્ણ ભગવાન એક તમાશબીન બનકર ઉસકે સામને આતે હયેં ઔર ઉસકી ઝીન્દગીકે ઇનકે લાભ પર બાતમી નજર ડાલતે હેં.

સાતવાં સીન—(રાસ્તા) નગરશેઠકી બીવી, બીલ્વમંગલકો એક જ્ઞાની પુરૂષ સમજ કર ઉસકે દરશનકો આતી હયે, બીલ્વમંગલ ઉસકે હુસ્નપર ફરેફતા હો જાતા હયે, ગોયા દુનીયાવી ખ્યાલ અસલી મોહબ્બતકો ફના કરનેપર આમાદા હોતા હયે, બીલ્વમંગલ ઉસકી પીછે દુબારા રવાના હોતા હયે, ઔર જોગકો આગ દેતા હયે.

આઠવાં સીન—(નગરશેઠકા મકાન ઔર બાગ)—બીલ્વમંગલ નગરશેઠકી પર ડેરે ડાલનેકે લીયે દરવાજેકે સામને આસન જમાકર બેઠા નજર આતા હે, ઇતનેમેં નગરશેઠ આકર ઉસકી સેવાકે લીયે વીનતી કરતા હયે, જીસકે જવાબમેં બીલ્વમંગલ ઉસકી બીવીકો તલબ કરતા હે, નગરશેઠ ઉસકી બુરી કામનાપર મલામત કરતા હયે, ઇસ જગહ બીલ્વમંગલકો દુબારા અપની ભક્તિ ઔર નિતિ ઔર પુરે પ્રકારકી રીત યાદ આતી હય, ઉસપર વ્હો નેહાયત પરીસાન હોતા હય, ઔર ઇસ જુમકા મરતકબ અપને ગુનાહોંકો દવરાતા હે, જોશ ભક્તિમેં મગન હોકર નગરશેઠકી બીવીસે દો સુયયાં તલબ કરતા હે, જીસ વક્ત સુયયાં સોંપતી હે, અપની આંખે હમેંશાકે લીયે ફોડ લેતા હયે, યહ સીન કાબીલે તઅરીફ હોગા, નેહાયત ઇબરત ખેજ દર્દ અંગેજ હોગા

— ડ્રાપસીન. —

પહેલા સીન—(જંગલ) ચીંતામણીકે સામને, કૃષ્ણ ભગવાન લીબાસ તબદીલ કરકે આતે હયેં, ઔર ઉસકી ભક્તિકી તેહસીન ઔર આફરીન કહેતે હયેં.

દુસરા સીન—(જંગલ) બીલ્વમંગલ અંધા હોકર નદી કીનારે ભટકતા હુવા. યાદે નીરંજનમેં શ્રી કૃષ્ણ, શ્રી કૃષ્ણ પુકારતા હુવા આતા હે, ઇતનેમેં કૃષ્ણ ભગવાન આ જાતે હયેં. બીલ્વમંગલ ઉનકો પહેચાન લેતા હયે, મગર કૃષ્ણ મહારાજ હાથ છુડાકર ચલે જાતે હયેં.

તીસરા સીન—(બીંદ્રાબનકા કીનારા) જોગીયોંકા બન્દગી કરતે નજર આના. ઇતનેમેં મહારાજ કૃષ્ણ ભગવાન તશરીફ લાતે હેં શંકર અપને ભક્તોકો કહતે હયેં કે યહે સબ જોગી પાખંડી હેં, ઇનકી ઇબાદતે જુઠી હે, અગર શંકર મેત આજણુમ હોતા હે, ઔર કૃષ્ણ ભગવાન કહતે હયેં કે અગર યહે સચ્ચે ભક્ત હેં તો જાવ, ઉનસે મેરા નામ લેકર મેરે વાસ્તે કલેજા માંગો, ઉસપર શંકર જાકર તલબ કરતા હયે, સુનાંગે સબ જોગી જવાબ દેતે હયેં, મગર જોગણ ચીંતામણી ફૌરન જીગર નીકાલ કર શંકરકે હવાલે કરતી હેં.

ચૌથા સીન—(આકાશ) આનંદ કૈલાશ, શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન અપને ફીદાઇયોંકો જીનદા કરતે હયેં, ઔર રુહી દુનીયામેં સબ ખેલતે કુદતે હયેં, ખેલકા ઇખ્તેતામ નેહાયત નસીહત ખેજ હયે.

રસીલા જોગી

— ઉર્ફે —

સુરદાસ

તમાશાકે ગાયન.

અહેલીયાં— ૧

નમુ, નમુ, સકલ જગત, કરૂના, કુરૂપા, આસુરહા, શ્રી ધરા,
ભકત, શરંતર, તારન, તારન, બહુહરં, ભરત,—નમુ૦
આકે વચેદ, ગુન, ગન, તા, ગુન, તા, ભજન, તા, તુજ કયસો,
પામે, ચાર, નામ, નારૂશી, સદા,
અનોતકી છોટા, ગીરી તકી મોટા, શ્રી, હારી, તારી,
પુરારી, મુરારી, સીવ ચરન,—નમુ૦

———

શંકર— ૨

કૃષ્ણ, જોત, ચમકત સંસારમેં,
બ્રહ્મા, ઔર દેવતા, શીશ, મહેશ,
વિશ્નુ નાથ, દેહુના જયે જયે, તુમરી દરબારમેં.—કૃષ્ણ૦

———

કૃષ્ણ— ૩

દિલકે ફફોલે જલ ઉઠે, સીનેકે દાબસે,
ઇસ ઘરકો આગ લગ ગઇ, ઘરકે ચીરાગસે,
ગુલ કયા કે ભારતકે ન બચ્ચા, હાથ લુંટસે,
ભારતકા બાગ ઉજડ ગયા, આપસકી ફુટસે,

માયાને જાલ બીછાયા, લુભાયા, ભરમાયા, તો મુરખ
લચાયા.

મોહ લોભને તુજકો ઘેરા, છાયા ચારોં, ઘોર અંધેરા,
પરધનકો કહેતા હૈ મેરા, ઈસ દુન્યામાં કબલક ડેરા.
રહે ચલતા ફીરતા સાયા, લુભાયા—તુ મુરખ૦

રંભા— ૪

જાનસે પ્યારે, દિલકે દુલારે, મેરે સહારે તુમહીં તો હો,
મેરી નૈયા, તુમ હો, ખેવૈયા, તારન હારે તુમહીં તો હો,—જા.
બાર બાર રૂલઅત મોરી છલયો, તડપ, તડપ કાટી દિન
રતીયાં.—જાન૦

રંભા— ૫

ઉન બીન નૈયા કૌન તરાલે,
બીજલી ચમકત, બાદલ ગરજત, છાયા ઘોર અંધેરા,
ઈશ્વર જીનકે ખેવન હારે,
ડુબત નહિં બેડા તેરારે મન, ઉન૦

ચીંતામણી— ૬

પ્યા છડયાં ન મારો, લગ જાયેંગી,
નહનને નહનને કાંટે, ગુલાબકી છડયાં, ગોરે બદનમેં
ચુભ જાયેંગી—પ્યા૦

ચીંતામણી— ૭

તોરે કારે નેનોમેં, જાદુભરા, કયસે બાંકે
રસીલે નીરાલે,

તમાશબીન—જાહીરા પ્યાર કરે; ઓર કુચ્છ વાટ કરે.
મારવાડી—ઈન બહાઓંકે નીસાર,
સબ, બનાવટકા હયે પ્યાર,

એહે ન પૂરમાહ્યયેગા,
બસ, ન, સમઝાયેગા,

બીલ્લ—ક્યુંકર અબ ઇસ, નીગાહે નાજસે જીના હોગા,
જહેર હે ઉસપે એહે તાકીદ કે પીના હોગા.
વાહ, વાહ, વાહ............તોરે૦
ગમજતકી માર હમરા, ભુકસ નીકાસ ડરયુ,
બન થન, ગલેમેં જીસદમ, ફુલોંકે હાર હરયુ,
તુમરી કસમકી, ચીનતા હમકા તો માર ડરયો.

બીલ્લ-ચીનતા— ૮

રસ જોબન ઓર કાનતી, અજુલ. બોલ આકાશ,
મુખ, મંડલ, ઓર ચંદ્રમાં, દોનોં હયે એક સાથ,
પ્યરવા કલેજે ઉઠે મોરે પીર, કે તુમ બીન નહિં
પડે મોહે ધીર,
બાંકા સંવરયા મારે નજરયા, જયેસે દોધારી કટાર–૨
મારે હરઆન, ભવોંકે કમાન, તક, તક, બાન, ગુ
જુલમી કરતવા કલે૦

(ડ્રોપસીન)

સાધુ— ૯

જગ, જુટાહે સારા સાઇયાં, દેખ કયું લલચાયા,
માટીમેં મીલ જાયેગી એકદીન, તેરી કંચન કાયા, કંચન કાયા
બચ, બચ, કર ચલના, પાપસે, મોહ, જાલ, બીછાયા,—જગ
દુન્યાં સ્વપ્ના દુન્યાકા ધન ચલતા ફીરતા સાયા સાયારે સાયા
સાથ ન તુ લે જાયગા, સાથ ન અપને લાયા જગ૦
સંગ સંગાતી સખકે સાથી જુટી મમતા માયા માયારે માયા
બચ બચકર ચલના પાપસે, મોહ જાલ બીછાયા, જગ૦

સાધુ

૧૦

દિલ દે દેતેહૈ, અહેસાન રહે યા ન રહે
અપને વઅદેકા તુમ્હેં ધ્યાન રહે યા ન રહે,
ફસ્લ ગુલેહ મુજે થોડીસી પીલાદે સાકી
ચાર દીન બસ્વદ રહે સામાન રહે યા ન રહે,
અબતો હો પુલ કફસમેં, કભી સ્બેહ સાકી,
મુદદતોં હમ તેરે મહેમાન રહે યા ન રહે,
અબ નહિં ફીક્ર સજા ઔર જજાકી મેહશર,
દિલતો હમ દે ચુકે ઈમાન, રહે યા ન રહે.

સાધુ—

૧૧

ખયાલે જુલ્ફે બુતાં દિલમેં લા નહિં સકતે,
હમ અપની જાન બલામેં ફંસા નહિ સકતે,
કીસીકી જુંબીશે લબને કયાહે કત્લ મુઝે,
જો કુશતહું જીસે ઇસા જલા નહિં સકતે,
હમારી આહકે ઓકેહેં, મુજમહીલ અયેસે,
કે પરદયે દેહ જાના, ઉઠા નહિં સકતે,
કયા હે ખુને તમનના, યેહ કહેકે કાસીદને,
લગીહે પાઉમેં મેહંદી, હમ આ નહિ સકતે,
ફીરાકમેં કીસી પરદા નશીકે અયે મહેશર,
ગુજર રહીહે જો દિલપર, બતા નહિં સકતે,

કુંભુ—

૧૨

જીસ નરકો પ્રેમ હરીકા નથા, હાલ ઉસકા દેખ—
સુંદરમન વિદ્યતા ઓમ શબ્દ પાયા,
સૃષ્ટીજન કમલ લીગ શરીર જલ ખાસા પરશા નષ્ટ હુવે,
સત્ય ધન શહેદા કર ભોગ વિલાસ માયા,
અચ્છા હર મુરતીમંદ ગુસ. છંદ સાંકેટ સુજકો કષ્ટ હુવે—

કૃષ્ણ, શંકર— ૧૩

હારિ પુરાની કરોના મન, માની મુનો તુમ બચન મેંકા,
બીલ ખયે કમતહો જે ઠાની નહિં મેરી સમઝ મુખજાની,
ન માની અભીમાની ન જાની ન ચાની હારે—
છલ બલયાં નીચ પલયાં કોટલયાં અગ્યાની,
કામ ક્રોધ મધ તોભા, મોહ તજશ્સે ચાયેં કરાન તુમ્હાર
પ્રભુકો ન બીસાર નીત આયે ઘરબાર,
ચીત ચરન લાલાયે હારિ૦

ભીનતામણી— ૧૪

જીસને સ્વામીકા કહેના ન માના ઉસને નરકમેં કીયા ઠીકાના
જલ જલ મરના દુખ ભરના, જીસ૦
કભી ઠભી રામમેં શામ સમાયા ઠહી બન રીવાલા બન આયા
જાન ઉસકી મારના સીસ ધારના જીસ

ભીતામણી— ૧૫

મોહે મધબન શામ બુલાયે મોરે રે.
મેં સોઇશી અપને ભાનમે
સોવીકો આન જગાયે ગયે રે મોહે
ગોકુલ ગામકો કુંજગલીમેં મુરલીકોટેર સુનાયે ગયે રે—મોહે
અયેસે ચોર ચતરેસ હારી, લે [illegible] ચી [illegible] ન.
ઝલક દીખાકે શામ ગયે, અબ ઢુંદતે ઉસકો [illegible]—મોહે

બીહાગ— ૧૬

બીગડી કોન બનાને નાથ બીન બીગડી કોને બનાવે,
નાથ નાથનકે હાથ સખીરી,
જીત જાકે રૂતલામે હાયે બીગડી.
ગોકુલ ગામ ગોવોંકો મોહત મુરલીકે સુર સુનાહે—બી૦
બીંદ્રાબનમેં ગોવેં ચરાવત,
બીજમેં રાસ રચાયે, હાયે બીગડી૦

ભીલવ— ૧૭

મેં તો રંગી ન્હો રંગ મેરા, જીસ રંગમેં મતવાલા,
રંગમેં મતવાલા, મેરા દિલ, રંગમેં મતવાલા,
અયે ગુલશને હસ્તી, તેરે રંગમેં ગુલ લાલા,
અપની રંગી, જોગનીમેં, કયા રંગ હે બાલા,
અયે ગુલશને હસ્તી, તેરે રંગમેં ગુલ લાલા,
રંગરેજ તુહી રંગ દે, કયા રંગ હે આલા;
મેરા દિલ રંગમેં મતવાલા.

ભીલવ— ૧૮

સોચ સોચ કે મુસાફીર ચલના ઇસ જગમેં,
ઘોર અંધેરા, પાપ લુંટેરા, લુટ ન લે, ધન નેરા રે
બાબા.—ઈસ જગમેં૦
બાંધ કમર જબતક હે સવેરા, હોક દે ન્હે તેરા મેરા,
કૃષ્ણ, કૃષ્ણ, જપનારે બાબા.—ઈસ જગમેં.

કૃષ્ણ— ૧૯

જગકો દોરંગી પાયા, મુરખ કયું લલચાયા,
કોઇ ઓઢકે શાલ દુશાલે, કોઇ પેહ બાંધકર ચાલે,
કહીં મોહ હે, કહીં માયા, મુરખ કયું લલચાયા—જગ.
કોઇ રખતે ફોજ રીસાલે, કોઇ બાંધે કમલ્યા છાલે,
કહીં ધુપ હે કહીં સાયા, મુરખ કયું લલચાયા—જગ.

ચીનતા— ૨૦

ન્હો એયસા પાક પ્રભુહે કે, ચરચા જીસકા ઘર ઘર હે,
ન, ભોજનકી ઉસે ઇચ્છા, ન, દુશમનકા ઉસે ડર હે,—ન્હો.
વોહી માતા પિતા સબકા, વોહી કુલ જગકા અપૂસર હે,
વોહી જલ થલમેં બસતાહે, ઉસીકા નામ ઇશ્વર હયે, ન્હો.
જો, દેખા ધ્યાનસે ગ્યાની, અગ્યાની, તો હરજા ન્હો હરીહર હે,
વોહી પુજાકે કાબીલ હે, ઉસીકા નામ ઈશ્વર હયે—વોહ.

ચીતામણી— ૨૧

હમારે હાથકે પુતલોંકી ખુશબુ રૂહ પરવર હે,
હમારે હુકમકી, હર જીંદગી ફરમાને ઈશ્વર હે;
કયા સુરહોંકા જીનહા, ઋષિ મુનીયોંને, જમાનેમેં,
ઉનહીં રતનોંકે ખાઈશ, મેરા ચરખા આજ ઘરઘર હે
કહનૈયા રૂપ હે, ઔર રૂપકા હરઓર હે દિવાના,
વહી, મેં, રૂપ હું, જો જરરે જરરેમેં, મુનવ્વર હે,
જો ભકિત કરતે હેં મેરી, ઉસહીંકા સ્વર્ગ મીલતા હે,
ઉઠો, ચીનતા ચીતારેસે આંખ ખોલો, રાજે મહેસર હે—

ચીતામણી— ૨૨

દરશન, ભિક્ષા, માંગત નૈના, ચલમન ગોકુલગામ.
શામકી લાદે કોઈ જાકે ખબરયાં. મૈં હું.
દુન્યાં જીવનકા સ્વપ્ના,
તુઝ બીન, બસ હૈન હે, સપના,
તન, મન, જપના. શામ, કૃષ્ણના નામ—

ભીલડ — ૨૩

લો સાગરલે કોઓરે, રામા નૈયા મેરી પાર,
આજ મોરે કૃષ્ણ મુરારી, ડુબત હું, મઝધાર,—લો૦

સાધુ— ૨૪

જગતા નરસેવને ભીલે દુરજન, લોગ,
મંશા માંઠલી, જીવને, ગોરખનાથ, ખ્યારે— જાગ.
પત્થર પુજે હરભીલે, ઔર મેં, પુજું પહાડ,
ઉસ પત્થરસે ચકકી ભલી, જો પીસકે સંસાર,—
મકખી બયઠી, શહેદ ઉપર, ઔર પંખ લીયે ફસવાયે,
કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, લાલચ બુરી બલાયે.—

ભીલ— ૨૫

છીન ચલારે મન, બાંસરીવાલા, (ર)
મેરા નંદકા લાલા,

દેખ સખીરી એરા બારી,
અં૦-બીચ ડગક મેરી બાંહ મારારી,
શામ મેરી કરકે ચીત ચોરી,
અયેસો છલબલ વાલા, લાલા નંદકા લાલા-છીન૦
દેખ સખીરી, શામ, બિહારી, ભર ભર મારતે હેં;
પીચકારી.

અયસે દીલ લંગરસે હારી,
ગોકુલકા બ્રિજ બાલા, લાલા નંદકા લાલા.—છીન૦

તમામ શુદ

